

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
6 У.7694/13
18.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., против туженог Министарства финансије и привреде Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 463-02-00159/2012-07 од 28.03.2013. године, у предмету грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 18.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансије и привреде Републике Србије, број 463-02-00159/2012-07 од 28.03.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинско-правне и стамбене послове, Градске општине Звездара, VIII број 463-222/2012 од 18.10.2012. године, којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка који је окончан решењем тог одељења VIII број 463-279/05 од 30.12.2005. године, као неоснован. Решењем првостепеног органа од 30.12.2005. године, поништено је правоснажно решење Одељења за комуналне послове Скупштине општине Звездара 04 број 1114/68 од 22.11.1968. године, којим је одузета, уз накнаду, из поседа ранијих сопственика ББ и ВВ, са по $\frac{1}{2}$ идеалног дела, део кат. парцеле број .../1, у површини од 2190 м², део кат. парцеле број .../4 у површини од 544 м² и део кат. парцеле број .../5 у површини од 463 м², све ЗКУЛ број ..., КО Истим решењем утврђено је да ће се по правоснажности овог решења спровести поступак за враћање средства примљених на име накнаде за изузето земљиште по важећим законским прописима.

У тужби поднетој Управном суду и у допуни исте тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога прописаних Законом о управним споровима. Истиче да оспорено решење не садржи било какво образложење, као и да је злоупотребљено начело слободне оцене доказа, јер тужени не даје оцену жалбених навода. Првостепени орган полази од неправилно утврђене чињенице да су објекти тужиоца у

законском смислу “објекти у изградњи”, а да је тужиоцу било омогућено да учествује у поступку обавестио би првостепени орган да води поступак легализације предметних објеката пред Секретаријатом за послове легализације објеката у предмету број 351.21-97974/2010, те да са становишта правила о легализацији објеката предметни објекти испуњавају услове да буду легализовани, из чега произлази закључак да се не ради о објектима у изградњи, о чему би тужилац доставио доказе. Такође, тужилац истиче да није било онемогућено да учествује у поступку, био би у прилици да укаже поступајућем вештаку да је учинио пропуст тиме што је неправилно утврдио да се на кп. .../4 и .../5 “налази започети објекат”, пошто се не ради о “започетом објекту”, већ о објекту отвореног типа -глинари, при чему наводи и да је објекат на парцели .../7 сличног типа и служи за сепарацију каолинске глине. Нетачно је да је земљиште неограђено, јер је ограђено стубићима и украсним биљем, о чему је доставио доказе. Истиче да је имао правни интерес да учествује у поступку и да буде позван, с обзиром на то да се његов објекат-радионица налази уписан у земљишној књизи. Тужилац поседује Уговор о плаћању накнаде за земљиште ради изградње са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу града Београда од 31.12.1998. године, уз анекс од 11.12.2003. године, као и дозволу Секретаријата за имовинско-правне, грађевинске послове и урбанизам града Београда, Одељења за грађевинске послове (Привремену дозволу), издату по прописима важећим у време њеног издавања. Чињеница је да је тужилац у складу са новим Законом о планирању и изградњи кренуо у поступак легализације предметних објеката, пред Секретаријатом за послове легализације објеката како би их из статуса објекта са такозваном привременом дозволом превео у објекте са накнадно издатом грађевинском и употребном дозволом, издатом у поступку легализације. Сматра да уколико се примени правилно члан 86. став 7. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, број 47/03), не може третирати као земљиште које није приведено намени оно земљиште које је пре ступања на снагу наведеног закона било приведено намени у складу са начелом које је било у тренутку конкретног привођења. Наводи да су на основу доказа које прилаже предметне парцеле биле у површинама намењеним делатностима “центри” и то према Генералном урбанистичком плану Београда, а што је у складу са наменом предметних објеката тужиоца. Указује да се објекти тужиоца у законском смислу не могу сматрати објектима у изградњи, да је предметно земљиште приведено намени која је важила у тренутку када је тужилац добио привремену грађевинску дозволу и закључио уговор са Дирекцијом за грађевинско земљиште, а што је било пре ступања на снагу Закона о планирању и изградњи из 2003. године, да би стога доказ са којима тужилац располаже довели до другачије одлуке у овој управној ствари, да је тужиоцу омогућено учешће у поступку- Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења и списима предмета, тужени орган је нашао да је правилно првостепени орган одлучио када је одбио захтев тужиоца за понављање поступка окончаног правоснажним решењем од 30.12.2005. године. Ово стога што је у поступку утврђено да је првостепени орган пре доношења ожалбеног решења утврдио да је решење тог органа број 463-279/09 од 30.12.2005. године, чија се обнова тражи,

постало правоснажно 26.01.2006. године, а да је тим решењем поништено правоснажно решење Одељења за комуналне послове СО Звездара 04 број 1114/68 од 22.11.1968. године, те правилно примењена одредба члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03). Ожалбеним решењем се констатује да је тужилац сазнао за ово решење касније и да је имао право да учествује у поступку, те да као заинтересовано лице поседује дозволу надлежног органа од 01.06.1999. године о изградњи објекта и уговор о плаћању накнаде за земљиште ради изградње са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу града Београд од 31.12.1998 године. Тужени закључује да је решење првостепеног органа правилно, те да је одлучено као у диспозитиву оспореног решења, јер је утврђено да предметно земљиште није приведено намени због које је одузето, а да започети објекти и постојање привремене грађевинске дозволе, као и остала наведена документација, нису докази који би довели до другачијег решења да су цењени у ранијем управном поступку.

Одредбама члана 239. тачка 1. и 9. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), прописано је да поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновиће се, поред осталог, ако се сазна за нове чињенице или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до другачијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку (тач. 1.) и ако лицу које је требало да учествује у својству странке није била дата могућност да учествује у поступку (тач. 9.).

Управни суд налази да се основано тужбом указује на незаконитост решења туженог органа. Ово са разлога што се првостепеним и оспореним решењем констатује да тужилац има правни интерес да учествује у поступку, а што му није било омогућено па је, по оцени суда, требало уважити овај захтев тужиоца и омогућити му учешће у поновљеном поступку, јер је понављање, према образложењу оспореног решења тражио и по том основу, односно по основу онемогућавања учешћа у поступку у својству странке, чиме би му се омогућило да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, те на тај начин брани своја права и законом заштићени интерес. Имајући у виду наведено, а како је тужилац према образложењу оспореног решења, као и решења првостепеног органа од 18.10.2012. године, засновао предлог за понављање поступка и на томе да му није било омогућено да учествује у поступку у својству странке, то је овај суд нашао да је тужени учинио повреду правила поступка из цитиране одредбе члана 239. тач. 1. и 9. Закона о општем управном поступку, што је дужан да у поновном поступку отклони, односно да странци омогући и учешће у поступку и након тога донесе нову на закону засновану одлуку.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изичито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што је оспорено решење засновано на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања пред органом управе.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на

штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 18.06.2015. године, 6 У. 7694/13

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ